

Dk. Dave Mathewson, Fasihi ya Agano Jipya, Hotuba ya 30, Yakobo na Paulo

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika Historia na Fasihi ya Agano Jipya, hotuba ya 30 juu ya Yakobo na Paulo.

Sawa, wacha tuanze.

Ninachotaka kufanya leo ni kujaribu kumaliza majadiliano yetu ya James na kuzingatia, tutatumia wakati mwingi kuzingatia maandishi moja kwa sababu mbili. Moja ni kwa sababu inaonekana iko moyoni mwa James kwa maana fulani na kufupisha kile ambacho ni tofauti na cha kipekee juu ya barua yake. Lakini pili, imesababisha swali na mabishano mengi kuhusu jinsi tunavyoisoma na hii inasema nini kuhusu uhusiano wa Yakobo na barua za Paulo na mafundisho ya Paulo.

Na kwa hivyo, nataka kutumia muda kidogo kuangalia maandishi hayo haswa, lakini kwa ufupi sana muhtasari wa mada zingine mbili tulizozungumzia. Tulisema kwamba njia moja ya kuelewa njia ambayo James imewekwa pamoja ni kuona barua ya James kama aina ya kuendelea kuendesha baiskeli kupitia mada tatu tofauti. Wakati mwingine waangalie kutoka kwa mitazamo tofauti kidogo, lakini mada ya majaribio na uvumilivu na kisha mada ya utajiri na umaskini, na kisha hekima na hotuba.

Ninataka kusema mambo kadhaa juu ya mada hizo zote ambazo zitazingatia hasa sura ya pili katika mafundisho ya Yakobo na Yakobo na uhusiano na imani na matendo, kile anachojaribu kuisitiza, na jinsi tunaweza kusoma hiyo kwa kuzingatia kile Paulo amesema pia. Lakini kabla hatujafanya hivyo, hebu tufungue katika maombi.

Baba, tunaomba uwepo wako pamoja nasi na uwezesaji wako tunapofikiria na kujadili kile ambacho sio chini ya maneno yako katika ufunuo kwetu. Na tena, kama ninavyoomba kila wakati, tuelewe vizuri maandishi haya yamamaanisha nini na jinsi yangepokelewa na wasomaji wa kwanza. Lakini wakati huo huo, tuendeleo kuisikia kama ufunuo unaoendelea kwako mwenyewe kwa watu wako leo. Na tuelewe vyema jinsi ya kujibu kwa kuzingatia hilo. Kwa jina la Yesu, tunaomba. Amina.

Sawa kabisa. Moja ya maswala linapokuja suala la kutafsiri Yakobo ambayo tumeona, na katika maelezo yako ninazungumza sasa juu ya mada ya imani na matendo, lakini kwa aina ya kutambulisha hiyo, tulisema kwamba Yakobo, kitabu cha Yakobo mara nyingi husomwa katika muktadha wa baada ya Pauline. Hiyo ni, tumefundishwa kuisoma, au tumezoea kuisoma kwa kuzingatia barua za Paulo na kile Paulo anataka kuisitiza, haswa kwa sababu ya urithi wa Martin Luther na msisitizo wake juu ya kuhesabiwa haki kuwa tu kwa neema ya Mungu kupitia imani na sio kutegemea kazi

zozote tunazofanya kustahili au kupata hiyo. Na kwa maana fulani, hiyo basi imekuwa kiini cha injili safi ambayo sasa inakuwa kichujio au angalau fimbo ya kupimia ambayo tunapima vitabu vingine vyote vya Agano Jipya.

Na hiyo pia labda inaweza kujitolea kwa ukweli kwamba nyaraka za Paulo ziko vizuri sana katikati ya Agano Jipya. Kwa maana fulani, una Injili na Matendo kabla yake, lakini basi kila kitu kingine kinakuja baada yake, ili katikati ya kanuni ya Agano Jipya kusimame barua za Paulo ambazo hufanya kazi kama fimbo ya kupimia jinsi tunavyosoma na kuelewa kila kitu kingine. Kwa hivyo, kwa sababu ya ukweli kwamba angalau katika usomaji mfululizo, ukweli kwamba tunakuja kwa barua za Paulo kwanza unaonekana kwa maana kutuweka kwa wakati huo jinsi tunapaswa kusoma Agano Jipya lote.

Kwa hivyo, tunakuja kwa Waebrania na tunakuja kwa Yakobo na barua zingine tukiwa na injili ya Paulo iliyowekwa kabisa akilini mwetu. Hiyo ni, Mungu ametoa njia ya wokovu na kuhesabiwa haki ambayo haitegemei kazi zozote ambazo ninafanya kustahili au kupata hiyo, lakini kulingana tu na matendo ya neema ya Mungu katika Kristo. Na jibu pekee linalofaa ni imani katika Yesu Kristo.

Kwa hivyo, tunaokolewa kwa neema ya Mungu kupitia imani. Na hii sio yenu wenyewe, ni zawadi ya Mungu. Haitokani na matendo ya kibinadamu ili mtu yeyote asijivunie, kutumia maneno ya Paulo kutoka katika kitabu cha Waefeso.

Sasa tena, hiyo inakaribia kuwa lensi ambayo tunasoma Agano Jipya lote. Na labda ningependekeza kwamba wengi wetu labda tunafanya hivyo bila kujua. Tunaonekana kuwa tumetoa ukuu wa nafasi kwa barua za Paulo.

Na hiyo inakuwa aina ya gridi ya taifa ambayo tunasoma Agano Jipya lote. Kwa hivyo, kile kinachotokea tunapokuja kwenye kitabu kama James ni nambari moja, James atakataliwa kabisa au angalau kupuuzwa kama Martin Luther alivyofanya. Unaposimama dhidi ya Paulo, Yakobo anakataliwa au angalau kupuuzwa na kurudishwa pembezoni mwa kanuni ya Agano Jipya.

Au tunatafsiri tena James, tunamwokoja James kutoka kwa James. Na tunataka kumfanya asikike kama Paulo. Kwa hivyo, tunatafsiri tena au kusoma Yakobo kwa njia ambayo anasikika kama ujumbe wa Paulo kwamba umeokolewa tu kwa neema ya Mungu na kupitia imani na sio msingi wa matendo yoyote ya kibinadamu.

Njia nyingine ya kuweka hii, wanafunzi wa Agano Jipya mara nyingi huita hii kuanzisha kanuni ndani ya kanuni. Kwa hivyo, ndani ya kanuni kubwa ya maandiko ya Agano Jipya, kuna seti moja ya kazi ambazo zinajitokeza kama fimbo ya kupimia kwa vitabu vingine vyote ndani ya kanuni, aina ya kanuni inayoibuka, fimbo ya kupimia ambayo ina nafasi kuu katika kanuni ambayo vitabu vingine vyote vinapaswa kusomwa na kufasiriwa. Na hizo kawaida ni barua za Paulo.

Na tena, mengi ya hayo yanarudi kwenye urithi wa Martin Luther, ambamo tunajifunza mambo mengi mazuri kutoka kwa Martin Luther. Lakini moja ya mambo ambayo yamepitishwa, nadhani, kwetu mara nyingi ni kwamba tunafundishwa kusoma Agano Jipya kupitia lensi ya barua za Paulo. Na hivyo tena, ama Yakobo anapuuzwa au kukataliwa mbaya zaidi, au sivyo Yakobo anasanidiwa upya na kufasiriwa upya kwa kuzingatia barua za Paulo, kama vile Warumi na Wagalatia.

Hata hivyo, mambo kadhaa. Nambari moja, kama nilivyosema, kulikuwa na orodha kadhaa za mapema za Agano Jipya, ambayo ni, orodha za vitabu vya Agano Jipya, ambazo kwa kweli zilimweka Yakobo mbele ya barua za Paulo. Na wakati nadhani hiyo inaonyesha tu kwamba kanisa la kwanza halikuwa na nia ya kuagiza vitabu kwa umuhimu au jinsi hiyo inapaswa kuathiri jinsi tunavyopaswa kubisoma.

Lakini itakuwa ya kufurahisha kuuliza, ingawa, ikiwa kwa mtiririko, na hii haiwezekani kwa sababu tumeathiriwa sana, nadhani, na njia hii ya kufikiria juu ya Agano Jipya. Lakini itakuwa ya kufurahisha kuona nini kitatokea ikiwa tutakuja kwa Yakobo kwanza, na kisha tusome barua za Paulo baadaye. Je, hiyo ingeleta mabadiliko katika jinsi tunavyomtafsiri Paulo? Je, tungemsoma Paulo badala yake kwa mwanga wa Yakobo, kinyume na kinyume chake? Lakini nina shaka kwamba kanisa la kwanza lilikuwa na nia ya kuagiza vitabu kwa njia ambayo ilitoa ukuu wa mahali na kuzingatia kitabu chochote.

Sababu ya barua za Paulo kawaida kufuata Matendo ni uwezekano mkubwa kwa sababu sehemu kubwa ya kitabu cha Matendo, hadi mwisho, inaongozwa na Mtume Paulo. Kwa hivyo, ni kawaida kwamba vitabu vyake vitaifuata. Lakini hiyo haimaanishi kuwa ni muhimu zaidi au kwamba wanapaswa kutoa lenzi ambayo inaweza kusoma Agano Jipya lote.

Lakini nina hakika, hata hivyo, kwamba linapokuja suala la barua ya Yakobo, na kufikiria kwa suala la Yakobo na Paulo, ni kwamba, kwanza kabisa, ni halali kujaribu kuzipatanisha na kuziweka pamoja. Baada ya yote, kanisa lilijumuisha zote mbili katika maandiko yake, ili iwe muhimu, na mwisho wa siku ni muhimu, kuuliza, vitabu hivi viwili vinahusianaje? Na kuweka vipande vya fumbo pamoja. Nadhani hiyo inahitajika kama sehemu ya maandiko ya kisheria, kwamba kanisa liliruhusu hawa kama mashahidi wa kitheolojia wa ufunuo wa Mungu, kwamba kanisa lingejumuisha vitabu kama nyaraka za Yakobo na Paulo ili mwisho wa siku, tunahitaji kuuliza jinsi zinavyohusiana, na jinsi tunaweza kuziunganisha pamoja.

Wakati huo huo, ingawa, kabla ya kufanya hivyo, nina hakika kwamba tunahitaji kuruhusu kila mmoja wa waandishi kuwa na sauti yake mwenyewe. Hiyo ni, hatuwezi kumfanya James asikike kama Paulo, wala kinyume chake. Lakini tunahitaji kuwaruhusu kuwa na sauti yao wenyewe na ladha yao ya kipekee kabla ya kuwaweka pamoja na kuuliza jinsi wanaweza kukamilishana, jinsi wanavyoweza kuungana

pamoja ndani ya kanuni hii kamili ya maandishi ambayo kanisa linakiri kama maandiko yake.

Kwa hivyo ndivyo ninataka kufanya. Ninataka kuuliza swali, kwanza kabisa, labda, ni nini kilionekana kuwa cha kipekee juu ya maandishi hawa? Walikuwa wakisisitiza nini? Kwa nini waliandika jinsi walivyofanya, kabla hatujauliza swali la jinsi tunavyoziweka pamoja? Je, Yakobo na Paulo wanagombana? Je, wanapingana kabisa? Wanasema kitu kimoja? Wanasema mambo sawa, lakini kwa msisitizo tofauti? Au tunawekaje pamoja? Tutazungumza kidogo juu ya hilo. Tena, sehemu ambayo ninafikiria kimsingi ni Yakobo sura ya 2, kuanzia mstari wa 14, ambayo ni sehemu iliyopanuliwa zaidi juu ya mafundisho ya Yakobo yanayohusiana na imani na matendo, ingawa hii sio mahali pekee anaposema.

Anasema kitu juu ya matendo na imani nyuma katika sura ya 1, katika mistari ya kwanza kabisa, na anaitaja mahali pengine. Lakini hili ndilo fundisho lililopanuliwa zaidi, ambapo Yakobo anasema, kuna faida gani, ndugu zangu, ikiwa mnasema mna imani, lakini hamna matendo? Je, imani hiyo inaweza kukuokoa? Ikiwa ndugu au dada anakosa nguo na chakula cha kila siku, na mmoja wenu akamwambia, Nendeni kwa amani, pate joto, mshibe, lakini hamwatii mahitaji yao, ni nini faida ya imani hiyo? Kwa hivyo, imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Lakini mtu atasema, wewe una imani na mimi nina matendo, nionyeshe imani yako mbali na matendo yako, na mimi, kwa matendo yangu, nitakuonyesha imani.

Ikiwa unaamini kwamba Mungu ni mmoja, basi unafanya vizuri. Lakini hata pepo wanaamini hivyo, na wanatetemeka. Je, unataka kuonyeshwa, wewe mtu asiye na akili, kwamba imani mbali na matendo imekufa? Je, babu yetu Ibrahimu hakuhesabiwa haki kwa matendo alipomtoa mwanawe Isaka juu ya madhabahu? Unaona kwamba imani ilikuwa hai pamoja na matendo yake, na imani ilikamilishwa na kazi hizo.

Hivyo, maandiko yalitimizwa yaliyosema, Ibrahimu alimwamini Mungu, ikahesabiwa kwake kuwa haki. Maandishi ambayo Paulo ananukuu pia. Sasa Yakobo ananukuu ili kuonyesha kwamba Ibrahimu alihesabiwa haki na matendo yake.

Na aliitwa rafiki wa Mungu. Unaona kwamba mtu anahesabiwa haki kwa matendo na si kwa imani pekee. Na nitaishia hapo.

Na ni mstari huo wa mwisho ambao umepata umakini mwingi, kwa sababu inaonekana, angalau rasmi na kwa kiwango cha maneno, kupingana na kile Paulo alisema katika Warumi na Wagalatia, kwamba unahesabiwa haki sio kwa matendo, lakini tu kwa imani katika Yesu Kristo. Kwa hivyo, kadhaa, katika Wagalatia, katika Warumi, Paulo anatoa taarifa, kwamba mtu anahesabiwa haki katika Wagalatia. Alisema, tunajua kwamba hatuhesabiwi haki kwa matendo ya sheria, bali kwa imani katika Yesu Kristo.

Kwa hivyo, mtu hawezi kujizuia kujiuliza ni nini kinachomfanya Yakobo kuunda kwa njia ya kusema, vizuri, hapana, unahesabiwa haki kwa matendo na sio kwa imani pekee. Jambo la kwanza kufafanua ni nina shaka kwamba James alikuwa akimjibu Paulo au kinyume chake. Nina shaka kwamba Yakobo na Paulo walikuwa wakiandika kwa mwanga wa kila mmoja.

Na wengine wamependekeza labda James alikuwa akijibu mwitikio wa kupita kiasi na Paulo. Wengine wameitikia kupita kiasi maandishi ya Paulo, na sasa Yakobo anajibu hilo. Wengine wamesema James hakubaliani kabisa na Paulo.

Lakini nina shaka sana kwamba kuna ushahidi mzuri kwamba Yakobo na Paulo walikuwa wanafahamiana, na mmoja wao anaandika kumjibu mwenzake. Kwa hiyo, kuna nini? Ni nini kinaendelea? Jambo la kwanza nadhani tunahitaji kufanya tunapoangalia Yakobo sura ya pili ni kuelewa, na ninazingatia tena mstari wa mwisho niliosoma hivi punde, ambao unaonekana kuwa unapingana wazi na kauli ya Paulo, ambapo Yakobo anasema, unahesabiwa haki sio kwa imani tu, lakini kwa matendo, kinyume na Paulo akisema, hapana, unahesabiwa haki kwa imani na sio kwa matendo, imani katika Yesu Kristo na sio kwa matendo. Kwanza kabisa, ni muhimu kuelewa kwamba vipengele fulani vya taarifa hizo vinaweza kutumiwa tofauti na maandishi tofauti.

Lakini kabla ya kufanya hivyo, kwanza kabisa, inaonekana kwangu kwamba njia ya kwanza ya kushughulikia tofauti kati ya Yakobo na Paulo ni kuelewa kwamba Yakobo na Paulo wote wanashughulikia maswala au shida tofauti. Ikiwa unakumbuka nyuma kwenye majadiliano yetu, haswa ya Wagalatia, Paulo aliingia katika mjadala na kikundi ambacho kilikuwa kimeitwa Wayahudi, wale ambao walikuwa wakipendekiza kwamba ili kuwa watu wa kweli wa Mungu, Mataifa walipaswa kujisalimisha kwa sheria ya Musa. Ndiyo, imani katika Kristo ilikuwa muhimu, lakini mtu pia alipaswa kujisalimisha kwa sheria ya Musa.

Warumi hata wanazungumza juu ya Wayahudi kujisifu katika ukoo wao kwa ukweli kwamba wao ni watoto wa Kiyahudi wa Ibrahimu kwa kuzaliwa, ukweli kwamba wanamiliki sheria, kwamba tabia ilikuwa kwao kujivunia hilo na msimamo wao na hadhi yao kama ishara kwamba walikuwa watu wa Mungu kweli. Kwa hivyo, shida, shida ambayo Paulo alikuwa akishughulikia ilikuwa kimsingi uhalali na utaifa. Utaifa unatumia sheria kutofautisha Wayahudi na Mataifa, lakini kwa kutegemea sheria hiyo na kulazimisha hiyo kwa Mataifa, pia walikuwa na hatia ya sheria, ambayo ni kutegemea utendaji wa matendo ya sheria kama njia ya kutangazwa kuwa wenye haki au kuhesabiwa haki au kuhesabiwa haki.

James anashughulikia suala tofauti sana. Tena, sehemu ya shida ni kwamba kwa kawaida, tunapoanza kusoma maandishi haya, tunaanza na aya, kawaida tunaanza

na mstari wa 18 katika Yakobo sura ya pili. Lakini kwa kweli, mada kuu katika sura ya pili sio imani na matendo.

Mada kuu ni mada ya umaskini na utajiri. Tena, katika mstari wa 14, kabla ya Yakobo kuanza kuzungumza juu ya imani na matendo, hivi ndivyo anavyoitambulisha. Kuna faida gani, ndugu zangu, ikiwa mnasema mna imani lakini hamna matendo, je, imani hiyo inaweza kuwaokoa? Ikiwa ndugu au dada anakosa chakula na kila siku, nguo na chakula cha kila siku, na mmoja wenu akasema, nendeni kwa amani na kuwa na joto na kushiba, lakini hamfanyi chochote kukidhi mahitaji yao, imani hiyo ina faida gani? Kwa hivyo imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa.

Kwa hivyo, majadiliano yote ya Yakobo ya imani na matendo yanakuja ndani ya muktadha wa kushindwa kwa baadhi ya wasomaji wake kusaidia wale ambao wana uhitaji mkubwa. Kwa hivyo, anasema, ukiona kaka na dada ambaye ana uhitaji mkubwa, hawana nguo yoyote, hawana chakula chochote, na unasema tu, nenda kwa amani na uwe na joto na ushizwe, na haujisumbui kufanya chochote juu yake, hilo ndilo tatizo ambalo James anashughulikia. Karibu, kwa maana fulani, karibu kinyume cha shida ya Paulo.

Paulo anashughulikia shida ya wale ambao wanategemea urithi wao wa Kiyahudi na umiliki wa sheria, na hata kulazimisha hilo kwa Mataifa. James anashughulikia shida tofauti tu. Wale ambao wanasamehe hitaji lao la kuonyesha matendo ya upendo na hisani kwa wale walio na uhitaji mkubwa, na aina ya kufagia yote chini ya zulia la ukweli kwamba wana imani.

Na James sasa atajibu hilo. Kwa hivyo, nadhani kidokezo cha kwanza, ni ukweli kwamba Yakobo na Paulo wanashughulikia maswala au shida mbili tofauti. Hatuwezi tu kuziweka pamoja na kuanza kuuliza, tunapatanisha vipi hizi? Tunawezaje kumfanya Yakobo asikike zaidi kama Paulo? Lakini badala yake, tunapaswa kuanza na ukweli kwamba waandishi hawa wawili wanashughulikia maswala tofauti kabisa.

Na hatujui ni nini hasa James angesema kwa hali ya Paulo, au jinsi angeshughulikia hali ya Yakobo, lazima. Lakini tena, tunajua kwamba Paulo anashughulikia maswala ya uhalali na utaifa kuhusiana na Sheria ya Musa. James anashughulikia kutojali, kushindwa kuonyesha matendo ya upendo na upendo, na kuonyesha tu kutojali kwa mtu ambaye ana uhitaji mkubwa.

Jambo lingine la kutambua katika taarifa hizi mbili, kauli ya Paulo kwamba umeokolewa kwa neema kupitia imani, umeokolewa kwa imani katika Yesu Kristo na sio kwa matendo ya sheria, na kauli ya Yakobo kwamba hauokolewi kwa imani pekee, lakini unaokolewa kwa matendo, ni Yakobo na Paulo, katika taarifa hizo mbili, wanatumia imani katika kukubaliana juu ya kile wanachofikiria imani ya kweli ni. Lakini katika taarifa hizi, Paulo anaposema, unaokolewa tu kwa imani, na wakati Yakobo anasema, hauokolewi kwa imani pekee, wanatumia imani kwa njia tofauti

kidogo. Kwa Paulo, Paulo anaposema, mtu anahesabiwa haki kwa imani katika Yesu Kristo, nadhani anatumia neno imani kimsingi kwa maana yake ya uaminifu na kujitolea kwa nafsi ya Yesu Kristo, imani ya moyo wote na kujitolea katika Yesu Kristo.

Wakati James, wakati James anasema, hauhesabiwi haki kwa imani peke yake, nadhani muktadha unaweka wazi kwamba anarejelea kimsingi tu idhini ya kiakili ya kusahihisha imani. Sababu ya hiyo ni kwamba, Yakobo kimsingi anatuambia katika mstari wa 19, sura ya 2, mstari wa 19, unaamini kwamba Mungu ni mmoja, ambayo ni kielelezo cha Shema ya Kiyahudi, sikia Ee Israeli, Bwana Mungu wako, Bwana ni mmoja. Kwa hivyo, anasema, unaamini kwamba Mungu ni mmoja, hiyo ni nzuri, unafanya vizuri, ndivyo unapaswa kuamini.

Lakini basi anaendelea na kusema, lakini hata pepo wanaamini hili, na wanatetemeka kwa matarajio hayo. Kwa hivyo, nadhani kile James anasema ni kwamba kukiri tu imani katika Mungu mmoja wa kweli haitoshi. Na yule anayekiri tu ana taaluma, au anaweza kutamka taaluma sahihi, kwamba Yesu Kristo ni mmoja, ana hii, wakati kiakili hiyo ni sahihi, ana imani ambayo sio tofauti na pepo wanaokiri, ambao wanaelewa kitu kimoja.

Sasa, hiyo haimaanishi kuwa hakuna sehemu ya kiakili kwa imani. James hasemi hii ni mbaya au sio lazima, anasema tu hiyo haitoshi, kwamba hiyo ni sehemu tu ya picha. Na nadhani kile James ataendelea na kuonyesha ni kwamba, ndio, kuna, kama nadhani katika historia ya kanisa imeonyeshwa kupitia wanafikra kadhaa, kuna sehemu ya kiakili kwa imani, hakika.

Namaanisha, imani sio kuamini kitu ambacho sio kweli, au hatuwezi kuthibitisha ni kweli, hiyo sio imani, hiyo ni kuwa mwepesi. Lakini imani ni kuamini, imani ni kumtumaini Mungu na ahadi zake. Na kwa hivyo, Yakobo anasema kwamba kuwa na imani inayoamini na kukiri kwamba Mungu ni mmoja ni, ndio, hiyo ni nzuri na hiyo ni kweli, lakini hiyo sio imani ya kutosha.

Hiyo ni sehemu tu ya picha. Na kile James ataendelea na kupendekeza, ingawa, kama tutakavyoona kwa muda mfupi tu, ni kwamba hiyo ni hatua ya kuanzia tu. Kwa kweli, nadhani James anaelewa vipengele vitatu vya imani, lakini anaviona kuwa vinahusiana na kuingiliana.

Mmoja wao, kama tulivyosema, tayari ni msomi, imani katika Mungu, kwamba Mungu ni mmoja. Lakini pili, sawa na Paulo, tulisema kile Paulo anamaanisha kwa imani, ni Yakobo anaelewa imani kama, haswa kwa mwanga wa Agano la Kale, kama kujitolea na kama imani kwa mtu ambaye ni mwaminifu. Walakini sehemu ya tatu, kwa hivyo tuna idhini ya kiakili kwa imani sahihi juu ya Mungu ni nani, lakini pili, kujitolea kwa hilo, uaminifu na kujitolea kwa moyo wote kwa hilo.

Lakini tatu, sehemu ya tatu ni uaminifu, kwamba uaminifu, na kujitolea kwa kweli hutoka katika uaminifu unaoendelea ambao unajidhihirisha hata katikati ya majaribio. Kwa maneno mengine, James anasema kwamba uaminifu wa kweli na kujitolea hatimaye kutaishia au hatimaye kuwa uaminifu wa kweli. Huyo ndiye anayeamini na kujitolea, kisha anaishi kwa uaminifu kwa ahadi za na kwa amri za yule ambaye wanamwamini.

Kwa hivyo mawazo hayo matatu, imani ya kiakili na idhini ya Mungu ni nani, uaminifu na kujitolea kwa moyo wote, lakini uaminifu unaoendelea, hasa katika mwanga wa kujaribu imani hiyo. Na tutaona, ndiyo sababu Yakobo anamtumia Ibrahimu kama mfano. Yeye ni mfano wa vipengele vyote vitatu vya imani.

Tena, sitaki kusema aina za imani, sivyo James anasema, kwamba tatu, huwezi kuwa na imani bila kuwa na zote tatu, hiyo ni hoja ya Yakobo, kwamba moja tu ya hizo sio imani ya kweli. Kweli, kile tutakachozungumza kidogo baadaye ni kweli, sina hakika kwamba Yakobo na Paulo wanaelewa imani kwa njia tofauti. Wanaweza kusesitiza, jinsi wanavyoweka vitu hivyo vitatu pamoja, lakini kile wanachosisitiza kinaweza kuwa tofauti.

Lakini kwa mfano, hakika, Paulo anavutiwa na kwa usahihi, katika kipengele cha kiakili cha imani, kuelewa imani ya kweli katika Yesu Kristo, katika Mungu muumba. Na kama tulivyoona, Paulo hakika anavutiwa na kujitolea kwa moyo wote na kuamini kwa nafsi ya Yesu Kristo na katika ahadi za Mungu. Walakini hakika, tutaona Paulo pia anavutiwa na uaminifu unaoendelea, ambayo ni sehemu ya hiyo, ambayo ni mfano wa utii.

Na tena, ninapinga kuwaona kama watatu, sitaki kuzungumza juu yao kama vitu vitatu tofauti. Zote ni sehemu muhimu au vipengele muhimu vya imani moja ya kweli. Na shida ya James ni kwamba, anahutubia wasomaji ambao wameridhika na kipengele hicho cha kwanza.

Labda hata kipengele cha pili pia, ni uaminifu au kujitolea, lakini haswa moja ambayo haiendi zaidi ya kupanda kwa kiakili kwa, ndio, Mungu ni mmoja. Lakini linapokuja suala la vipengele vingine vya kujitolea kamili ambayo inajidhihirisha katika uaminifu unaoendelea, hata inapojaribiwa, ndipo wasomaji wake wanaonekana kukosa. Ikiwa unaelezea aina ya kama, basi labda anasema kwamba kwa kweli huna hamu, na kwa hivyo hana, huna ukweli huo.

Kwa hivyo kama, imani inapaswa kuwa sawa na wokovu pamoja na kazi zinazofuata. Lakini huko, wakati anaangalia hii na kusema, haionekani hata kama una imani ya kweli. Kulia.

Au angalau sio kile tunachorejelea tunaposema. Ndio, uko sahihi. Yeye, uko sahihi kabisa.

Yeye, James hasemi una imani ya kutosha. Anasema huna imani hata kidogo. Namaanisha, anaweza kuwa wazi zaidi anaposema wewe ni, ikiwa huna matendo, imani yako imekufa? Hasemi ni kana kwamba amekufa, au ni mgonjwa, au inahitaji tu kupeperushwa kidogo.

Alisema, imani yako imekufa. Kwa hivyo, uko sahihi kabisa. Sio kwamba anasema, vizuri, una sehemu ya imani sawa.

Unahitaji tu kuifanyia kazi kidogo. Kimsingi anasema, hapana, ikiwa huna jambo zima, imani yako imekufa. Haina maana.

Kazi. Kwa hivyo tena, Paulo na Yakobo, kurudia, wanashughulikia hali tofauti. Paulo anahutubia Wayahudi ambao wanajaribu kuwalazimisha watu wa mataifa kujisalimisha kwa sheria ya Musa, akisisitiza sheria kama alama ya mpaka, kama sababu ya kweli ya utambulisho wa watu wa Mungu.

Kwa hivyo, Paulo anashughulikia maswala ya uhalali na utaifa. James anashughulikia shida ya kutojali. Wale wanaodai kuwa na imani, lakini hawajisumbui kufanya chochote juu ya mtu ambaye ana uhitaji mkubwa.

Na kwa hivyo, Yakobo anasema, hiyo inawezaje kuwa imani ya kweli? Tena, wote wawili wanatumia imani tofauti. Paulo, anaposema unahesabiwa haki kwa imani na sio kwa matendo, anasisitiza uaminifu kamili na kamili na kujitolea kwa nafsi ya Yesu Kristo. Wakati Yakobo anasema hauhesabiwi haki kwa imani pekee, nadhani anamaanisha haswa idhini tu ya imani sahihi, ambayo ni kwamba, Mungu ni mmoja, na kwa namna fulani anafikiria kuwa hiyo inatosha.

Sasa, inafanya kazi. Wakati Paulo anasema hauhesabiwi haki na matendo ya sheria, yeye kimsingi, tena, anarejelea sheria ya Musa haswa kama ilivyotumiwa na Wayahudi kama ishara, kama alama ya mpaka ya wale ambao ni wa watu wa Mungu. Sheria ni kitu ambacho kinategemewa na hata kujivunia uwezo wao wa kuitunza.

Wakati kwa Yakobo, sina hakika kwamba angeondoa sheria ya Agano la Kale au sehemu zake, lakini wakati Yakobo anazungumza juu ya kazi katika sura ya 2, anazingatia nini hasa kulingana na kile nilichosoma hivi punde? Nini hufanya kazi? Wakati Yakobo anasema hauhesabiwi haki kwa imani lakini kwa matendo, ni kazi gani haswa katika sura ya 2 ambayo Yakobo anafikiria? Ndio, kuwajali maskini. Matendo ya upendo na upendo, ambayo yaliamriwa na sheria ya Musa. Hapo ndipo Yakobo aliipata, nina hakika, na mafundisho ya Yesu pia.

Lakini ndio, wakati James anazungumza juu ya kazi, kimsingi hazingatii sheria ya Agano la Kale kama alama ya mpaka au kujisifu katika milki ya mtu ya sheria na kuitunza, lakini anazingatia matendo ya upendo na hisani kwa wale walio na uhitaji

mkubwa, kwa maskini. Na kwa hivyo, anaposema hujahesabiwa haki, kwa aina ya kufafanua Yakobo, hauhesabiwi haki kwa imani pekee, hiyo ni kwa kukubali tu kusahihisha imani katika Mungu, lakini unahesabiwa haki kwa matendo, ambayo ni kwa kuonyesha huruma na upendo na upendo kwa wale ambao wana uhitaji mkubwa. Na kugeuza kisogo kwako, unawezaje kudai kuwa na imani ya kweli wakati unaona hali hiyo na usifanye chochote juu yake na kuipa kisogo hilo? Hatimaye, neno kuhlalisha.

Hii ni ngumu kidogo. Sina hakika ni tofauti gani kati ya Paulo na Yakobo, licha ya usomaji ambao nimefanya juu yake. Paulo anaonekana kusisitiza kuingia kwa kwanza katika uhusiano na Mungu ambao unathibitishwa na kuhesabiwa haki, wakati Yakobo, angalau, Yakobo anaonekana kuonyesha dhana ya Agano la Kale ambapo matendo mema pia yanazingatiwa kama sehemu ya ukweli unaopaswa kuzingatiwa wakati wa kumtangaza mtu aliyethibitishwa au mwenye haki.

Kwa hivyo, Yakobo anaonekana kujumuisha basi kile ambacho Paulo anajumuisha, ndio, tunahesabiwa haki kwa imani, lakini pia ikiwa ni pamoja na kazi zinazofuata kutoka kwa hiyo au kazi zinazoonyesha hiyo. Kwa mfano, angalia mfano anaotumia kutoka kwa Ibrahimu. Anasema, unataka kuonyeshwa kwamba imani mbali na matendo ni tasa? Hakuwa babu yetu, na hiyo inafurahisha ikiwa anahutubia, kama tulivyoelewa sura ya 1 mstari wa 1, ikiwa Yakobo anahutubia wale ambao ni Wayahudi ambao wametawanyika na sasa wametengwa na nchi yao, kutoka Yerusalemu.

Sasa anasema, je, Ibrahimu yetu, babu yetu Ibrahimu, hakuhesabiwa haki kwa matendo alipomtoa mwanawe Isaka juu ya madhabahu? Sasa hiyo inatoka kwa maandishi gani? Angalia ikiwa unakumbuka kile ulichojifunza katika Utafiti wa Agano la Kale. Unaweza angalau kuniambia kitabu? Mwanzo. Je, kuna mtu yeyote anayekumbuka takriban mahali ambapo hiyo inafanyika? Au ni hadithi gani iliyo nyuma ya kumbukumbu hii fupi sana katika James? Inatokea katika sura ya 22, na hii itakuwa muhimu.

Sura ya 22 ni rekodi ya mahali ambapo Ibrahimu ameamriwa na Mungu kumchukua Isaka juu ya mlima na kumtoa dhabihu, na kwa kweli, anasimamishwa. Kwa kweli, hata Mwanzo 22 inaanza na maoni ya simulizi ambayo yanaweka wazi kwamba nia ya Mungu ni kumjaribu Ibrahimu na kujaribu imani yake. Kwa hivyo, James hakika ni sahihi kwa kutumia mfano huu, lakini inavutia.

Yakobo anaanza na Mwanzo 22 na anasema, je, Ibrahimu hakuhesabiwa haki kwa matendo alipomtoa mwanawe Isaka madhabahuni? Kisha anasema, unaona kwamba imani ilikuwa na kazi pamoja na matendo, na imani ilikamilishwa na matendo. Kwa hivyo, maandiko yalitimizwa ambayo yanasema Ibrahimu alimwamini Mungu na ilihesabiwa kwake au kuhesabiwa kwake kama haki, ambayo inatoka sura ya 15, sura tano mapema. Kwa hivyo kimsingi Yakobo anaonekana kufahamu tofauti hiyo kati ya

tamko la awali kulingana na imani ya Ibrahimu kwa Mungu, lakini kisha majaribio ya uaminifu huo, mtihani wa imani hiyo ambayo pia inatoa katika kuhesabiwa haki.

Kwa hivyo, nadhani kimsingi James anachukua picha nzima, kuingia kwa kwanza katika uhusiano na Mungu na majaribio yanayoendelea ya hilo na udhihirisho wa uhalali wake. Kwa hivyo, Yakobo anaweza kusema, aya hii inavutia sana nadhani, katika mstari wa 22, unaona kwamba imani ilikuwa ikifanya kazi pamoja na matendo na ilikamilishwa na matendo. Kwa maneno mengine, ni kana kwamba Yakobo anasema imani yenyewe kwa maana fulani haijakamilika hadi itakapokamilika au kukamilika kupitia matendo.

Na ndio sababu anaweza kusema imani pekee yake, hiyo ni idhini hii rahisi ya kusahihisha imani juu ya Mungu ni nani, kwamba Mungu ni mmoja, haitoshi. Lazima iletwe kwa ukamilifu na kukamilika. Lazima ionyeshwe kuwa halali kupitia kazi ambazo mtu hufanya.

Vinginevyo, anasema imekufa, haina maana, haiwezi kukuokoa. Kwa hivyo tena, James basi ana ufahamu huu wa imani kama awali, ndio, kujitolea kwa awali na uaminifu, lakini hiyo ni sehemu tu ya imani hiyo inapaswa kujaribiwa na kuonyeshwa na kukamilishwa kupitia matendo mema ya mtu. Imethibitishwa kupitia kazi nzuri ya mtu.

Imeletwa kwa ukomavu na ukamilifu. Inafurahisha kwamba anaanzisha nukuu yake kutoka Mwanzo 15. Anasema maandiko yalitimizwa, Ibrahimu alimwamini Mungu, hiyo inafurahisha, Ibrahimu alimwamini Mungu na ilihesabiwa kwake kuwa haki.

Anasema hilo lilitimizwa wakati Ibrahimu alipomtoa mwanawe Isaka juu ya madhabahu. Sababu? Kwa sababu ya kazi hiyo, tendo hilo la utii ni kukamilisha na kuonyesha kuwa halali tendo lake la kweli la kujitolea na kumtumaini Mungu mwenyewe na ahadi zake. Bila mwisho, wa kwanza amekufa tu, haipo.

Ninapenda jinsi ufafanuzi mmoja ulivyosema, ilisema imani pekee ya kweli ni imani ya uaminifu. Nilidhani huo ni muhtasari sahihi wa kile James anasema. Imani pekee ya kweli ambayo ni ya kweli ambayo Yakobo anasema inaokoa ni ile ambayo ni mwaminifu, ambayo inajithibitisha na kujikamilisha kupitia utii unaoendelea na uaminifu wa yule anayedai kuwa na imani na imani ya kweli na kujitolea kwa Mungu mwenyewe.

Kwa hivyo, tunapouliza basi, juu ya uhusiano wazi zaidi kati ya Yakobo na Paulo, nadhani ningeelewa kama hii. Ningewaona Yakobo na Paulo kama, nadhani ndani ya kanuni, tena bila kuwa na Yakobo na Paulo hapa kuandaa mjadala na kutuambia kile wanachofikiria, angalau ndani ya kanuni ya Agano Jipya, ninawaona wanasaidiana sana na hawapingani au hawapingani hata kidogo. Kwa hivyo sasa tunaendelea na

hatua, tunapatanisha vipi sauti hizi mbili pamoja? Kwa kweli, kama tulivyokwisha ona, Paulo anafikiria wazi kwamba imani sio ya kiakili tu.

Paulo anafikiri wazi kwamba haitoshi tu kudai kuwa na imani katika Yesu Kristo. Na zaidi ya hayo, Paulo yuko wazi vile vile kwamba imani ya kweli daima inaambatana na kuhusishwa na matendo. Rudi kwenye maandishi kama Waefeso sura ya 2. Sote tunajua sehemu ya kwanza, umeokolewa kwa neema kupitia imani na sio kwako mwenyewe, ni zawadi ya Mungu, sio ya matendo ili mtu yeyote asijivunie.

Lakini basi anaendelea na kusema, kwa kutumia uumbaji mpya na lugha ya agano jipya, sisi ni kazi yake iliyoumbwa katika Kristo Yesu kwa matendo mema. Yule aliye na imani anashiriki katika uumbaji mpya ambao lazima ujumuishe matendo. Zaidi ya hayo, ikiwa unakumbuka, baraka zote za wokovu ambazo Paulo anaelezea zimefungwa na Agano Jipya.

Sehemu ya Agano Jipya ni kwamba Mungu hutupatia moyo mpya na uwezo wa kuweka hivyo kwa ufafanuzi, kushiriki katika Agano Jipya kunamaanisha utii. Haiwezi kuepukika. Kwa hivyo, kwa kuzingatia uelewa mpana wa Agano Jipya na uumbaji mpya, Paulo mwenyewe hakika angeona kazi zikichukua jukumu katika imani ya mtu na pia, nadhani, angekubaliana na Yakobo kwamba hizi mbili hazijatenganishwa.

Hata hivyo, ni vigumu kusema kama Paulo angewahi kusema mambo kwa njia ile ile ambayo Yakobo alivyofanya au kama James angejieleza kama Paulo alivyofanya. Je, bado wangedumisha msisitizo tofauti sana? Ninapenda kile mtu mmoja alisema. Alisema, angalau ikiwa tungekuwa na Paulo wa Agano Jipya na Yakobo wa Agano Jipya pamoja na walikuwa wakijadili suala hili, alisema, nina hakika kungekuwa na tabasamu nyingi na kutikisa kichwa ndio na makubaliano mengi.

Walakini, kunaweza pia kuwa na nyusi iliyoinuliwa au mbili na sura ya mshangao, sio kwa sababu ya kutokubaliana, lakini kwa sababu ya jinsi ilivyosemwa na kile kilichosisitizwa. Kwa hivyo tena, tunapofikiria juu ya jukumu ambalo wawili hao hucheza ndani ya kanuni pana ya Agano Jipya, njia moja ya kufikiria juu yake ni kama hii. Labda tunapojaribiwa kwa namna fulani kujivunia asili yetu wenyewe na hadhi na uwezo wetu wenyewe, tunapojaribiwa kufikiria, kujivunia kazi zetu wenyewe na uwezo wetu wenyewe wa kufanya kile ambacho Mungu anatuomba, labda ni wakati huo ambapo tunahitaji kusikia sauti ya Paulo, kwamba unaokolewa tu kwa neema ya Mungu na kwa imani na haitoki kupitia matendo mema.

Walakini, katika nyakati hizo za maisha yetu wakati tunajaribiwa kufikiria kuwa kwa namna fulani imani yetu inatosha na labda kwa sababu anuwai, labda kwa hamu ya kuepuka kuwa na matendo kuwa sehemu ya wokovu wetu, wakati tunafikiria kuwa kwa namna fulani matendo mema sio muhimu sana au kwamba tunaweza kufuata ajenda yetu wenyewe au kwa namna fulani kwamba tunaweza kuwa na uhakika juu ya uzoefu fulani wa uongofu wa zamani, haijalishi ni nini kinachoendelea kwa sasa,

basi tunahitaji kusikia maneno ya Yakobo, kwamba hauokolewi kwa imani pekee, bali kwa matendo tu. Kwa hivyo, nadhani wawili hao wana jukumu la ziada. Sauti hizo mbili zina jukumu la ziada katika kanuni na zinafanya kazi, tena, kurudi kwenye shida walizokuwa wakishughulikia.

Wanafanya kazi kushughulikia shida zinazofanana katika maisha yetu wenyewe. Tunapojaribiwa kujitegemea sisi wenyewe na uwezo wetu wenyewe na kujivunia hilo au, tena, kujiangamiza tu na kujipiga wenyewe kwa sababu kwa namna fulani hatujafanya kazi nzuri za kutosha tunahitaji kusikia sauti ya Paulo. Lakini tena, tunapojaribiwa kwenda kinyume na kufikiria kwamba hawajalishi kwa sababu anuwai au kwamba tunaweza kupumzika salama katika uzoefu fulani wa wokovu wa zamani, basi tunahitaji kusikia sauti ya James.

Nzuri. Maswali yoyote kuhusu hilo? Nataka tu kuangalia kwa ufupi mada zingine mbili. Najua haziko kwenye maelezo yako, lakini ni mada zingine kadhaa haraka sana kutoka kwa James.

Maswali yoyote juu ya sehemu hii? Bado sina hakika kuwa nimeielezea jinsi ninavyotaka, lakini hiyo ndiyo bora zaidi ninayoweza kufanya hivi sasa. Nzuri. Na, unajua, James nadhani ni muhimu kwa sababu nadhani mara nyingi tunaishi wakati tunataka, na ni sawa, tunataka kuisitiza upendo wa Mungu na neema yake.

Lakini kwa upande mwingine, ningekuwa na ujasiri wa kusema kwamba Agano Jipya halina tumaini kwa mtu yeyote ambaye haonyeshi aina fulani ya mabadiliko katika maisha yao, mabadiliko katika maisha yao. Sio kwamba tunaweza kuamua hiyo ni nini au inapaswa kuonekana kama nini au jinsi hiyo inapaswa kuendelea, lakini Agano Jipya halitoi hakikisho kwa mtu ambaye haitoi ushahidi kwamba ana imani ya kweli, ya kweli katika maneno ambayo Yakobo anaelezea, iwe ni Paulo au Yakobo. Sawa, mada zingine mbili za kuangalia kwa ufupi, ni majaribu na uvumilivu.

Tena, hizi haziko katika maelezo yako, lakini majaribu na uvumilivu au mada ya uvumilivu katikati ya majaribio ni moja wapo ya mada ambazo huzunguka kwa James mara kadhaa. Katika sura ya 1, unapata sehemu mbili za sura ambazo kwa mara nyingine tena zinaonekana kuwa karibu kutofautiana, ni Yakobo sura ya 1 inaanza kwa kusema, ndugu zangu, wakati wowote unapokabiliwa na majaribu ya aina tofauti, fikiria kuwa yote ni furaha kwa sababu unajua kwamba majaribio ya imani yenu huzaa uvumilivu. Dhana ni kwamba Mungu ndiye anayejaribu imani yetu, kama vile alivyofanya na Ibrahimu.

Kwa hivyo, kwa upande mmoja, Yakobo anasema Mungu anaweza kuleta majaribu katika maisha yetu ili kuimarisha imani yetu na kuijaribu, kuifanya iwe na nguvu. Walakini basi atageuza mistari michache baadaye na atasema katika mstari wa 13, hakuna mtu, anapojaribiwa, anapaswa kusema, Ninajaribiwa na Mungu. Kwa maana

Mungu hawezi kujaribiwa na uovu na yeye mwenyewe hamjaribu mtu yeyote, lakini mtu hujaribiwa na tamaa yake mwenyewe, akivutiwa na kushawishiwa nayo.

Kisha tamaa inapopata mimba, huzaa dhambi na dhambi hiyo, inapokuwa imekua kabisa, huzaa kifo. Msidanganyike, ndugu zangu wapendwa. Njia ya kuwaweka hizo mbili pamoja, nadhani, ni hii.

Yakobo anasema Mungu huleta majaribu ili imani yetu iwe na nguvu, lakini Mungu hawajibiki kwa majaribu yanayokuja katika maisha yetu. Au wakati majaribu hayo yanakuwa majaribu ya kutenda dhambi, Yakobo anasema Mungu hawajibiki. Unavutiwa na tamaa zako mwenyewe ambazo huchukua mimba na kuzaa dhambi na kisha kutenda dhambi hadi kifo.

Kwa hivyo, Yakobo anasema wakati Mungu anawajibika kwa yale ya kwanza, hawajibiki kwa yale ya mwisho yanapogeuka kuwa majaribu ya kutusababishia dhambi. Hiyo hufanyika wakati tunaongozwa na tamaa na tamaa zetu wenyewe, kama Yakobo anavyosema. Pia, tofauti nyingine dhahiri katika kitabu ni katika sura ya kwanza, mistari ya tisa hadi kumi na moja, Yakobo anaonekana, tena, kama tulivyosema, moja ya shida ambazo Yakobo anaonekana kushughulikia, Yakobo akiwa kiongozi wa kanisa la Yerusalemu na kuwaandikia Wakristo wa Kiyahudi ambao wametawanyika, na Yakobo inaonekana anajua shida kadhaa ambazo labda wanakabiliana nazo, na moja wapo inaonekana kuwa tofauti ya kijamii na kiuchumi ndani ya kanisa na hata kati ya kanisa na wale walio nje ya kanisa.

Katika sura ya kwanza, mistari ya tisa hadi kumi na moja, Yakobo anaonekana kuhutubia Wakristo matajiri ndani ya wasomaji wake, Wakristo wa Kiyahudi, ambayo ni kwamba, ninasisitiza hapa neno Wakristo ambao ni matajiri na ambao wanajaribiwa kujitathmini wenyewe kulingana na utajiri wao tu. Kwa hivyo, katika sura ya kwanza, mistari ya tisa na kumi na moja, Yakobo anasema, mwamini au Mkristo ambaye ni mnyenyekevu ajisivunie kwa kuinuliwa na waache matajiri, labda wale ambao ni Wakristo, Wakristo wa Kiyahudi ambao ni matajiri, wajisifu kwa kupunguzwa kwa sababu matajiri watatoweka kama ua la shamba. Kwa maana jua huchomoza na joto lake kali na kukausha shamba, ua lake huanguka, na uzuri wake huangamia, ndivyo ilivyo kwa matajiri.

Katikati ya maisha yenye shughuli nyingi, wao pia watakauka. Kwa hivyo, onyo ni, hata kwa Wakristo ambao ni matajiri na matajiri, wasiweke msingi wa hadhi yao na kujitathmini juu ya kile ambacho ni cha muda kama ua shambani. Walakini, baadaye katika sura ya tano, James anaonekana kuhutubia kikundi tofauti, na hiyo ni matajiri wasio Wakristo, labda wamiliki wa ardhi, ambao sasa wanahutubia maskini na, samahani, wanawakandamiza maskini na ambao wanafanya hivyo ili waweze kuhifadhi utajiri.

Na kwa hivyo, hivi ndivyo James anavyohutubia, angalia sauti tofauti anayochukua. Anasema, Njooi sasa, enyi matajiri, lilieni na kulia kwa ajili ya taabu zinazowajia. Hiyo ilikuwa lugha kutoka kwa Agano la Kale kwa maombolezo na huzuni kwa sababu ya hukumu.

Utajiri wako umeoza. Kumbuka Yesu akisema katika Mahubiri ya Mlimani kwamba tunaweka ulinganisho wa kipindi cha darasa la mwisho. Utajiri wako umeoza na nguo zenu zimeliwa na nondo.

Dhahabu na fedha zenu zimepata kutu na kutu yao itakuwa ushahidi dhidi yenu, na itakula nyama yako kama moto. Mmewekea hazina kwa siku za mwisho. Sikilizeni, mshahara wa kazi waliokata mashamba yenu, ambayo mlizuia kwa udanganyifu, sasa lia na kilio cha wavunaji kimefikia masikio ya Bwana wa majeshi.

Umeishi duniani kwa anasa na raha. Mmenenepesha mioyo yenu siku ya kuchinjwa. Mmemhukumu na kumuua yule mwenye haki ambaye hawapingi.

Na kisha anawaambia maskini, anawahutubia katika mstari unaofuata, Basi Kuwa na subira mpaka kuja kwa Bwana. Kwa hivyo, katika sura ya tano, basi, James anaonekana kuhutubia kikundi tofauti. Ingawa tena, hiyo inajadiliwa.

Wengine wamependekeza kundi la kwanza sio Wakristo pia, lakini nadhani kuna ushahidi mzuri wa kuona kikundi cha kwanza. Tena, katika mada hii ambayo inazunguka kupitia kitabu juu ya utajiri na utajiri, anahutubia wale wote wa wasomaji wake wa Kikristo ambao ni matajiri na kuwaonya dhidi ya matumizi yasiyofaa ya utajiri, lakini sasa anahutubia matajiri wasio Wakristo ambao wanawakandamiza maskini, labda washiriki ndani ya kanisa, na kuwaonya juu ya hukumu ijayo, lakini pia akitoa wito kwa wasomaji wake kuwa wavumilivu katika mwanga wa kuja kwa Bwana kurekebisha mambo. Nzuri.

Kwa hivyo hizo ni sehemu mbili tu ambapo una maagizo ambayo yanaweza kuonekana kuwa magumu kuweka pamoja, lakini kwa mara nyingine tena, nadhani unapoelewa kile James anafanya, mafundisho yake juu ya utajiri na umaskini, lakini pia juu ya majaribio na uvumilivu na majaribu, unapoelewa kile James anafanya, hawapingani hata kidogo, lakini ni sehemu tu ya kushughulikia maswala tofauti yanayohusiana na mada hizi kuu. Nzuri. Maswali yoyote, tena, juu ya James? Hakika, hautaniacha niondoke kwa urahisi.

Ndiyo. Je, unafikiria sura ya kwanza? Ndio, uko sahihi. Haisemi haswa, nadhani, haisemi haswa Mungu anakuletea majaribu haya, lakini inapendekiza, haswa katika mstari wa pili, ndugu zangu, wakati wowote unapokabiliwa na majaribu ya aina tofauti, fikiria kuwa ni furaha, kwa sababu unajua majaribio ya imani yako huzaa uvumilivu.

Kwa hivyo inaonekana, ikiwa unataka kusema Mungu anaruhusu haya kuja na kuyatumia kujaribu au anayasababisha, jambo kuu ni kwamba wazo la kupima linaonekana kupendekeza kwamba kwa namna fulani Mungu yuko nyuma ya hii, ikiwa yeye, unajua, wanatheolojia hutumia neno la kuruhusu kutokea au analeta majaribu kwa makusudi katika maisha yetu, lakini ni wazi kwamba Yakobo anafikiria katika suala la majaribu kama kwa njia fulani ya kujaribu imani, wale wanaodai kuwa na imani. Swali nzuri. Je, wewe ni mkuu wa masomo ya Biblia? Ndivyo nilivyofikiria, ndio.

Nzuri. Kulia. Ndiyo. Ndiyo. Sala ya imani itaponya. Ndiyo.

Huu ni wakati mzuri wa kusimama darasani hapa. Ndiyo. Kuanzia na mstari wa 13.

Je, kuna yeyote kati yenu anayeteseka? Kisha wanapaswa kuomba. Je, kuna wachangamfu? Wanapaswa kuimba nyimbo za sifa. Kuna yeyote kati yenu mgonjwa? Wanapaswa kuwaita wazee wa kanisa na kuwafanya wawaombee, wakiwapaka mafuta kwa jina la Bwana.

Sala ya imani itawaokoa wagonjwa na Bwana atawafufua na yeyote ambaye ametenda dhambi atasamehewa. Ndiyo. Kwa hivyo, ndivyo tunavyopaswa kuelewa? Je, hiyo inasema kwamba ukiwaita wazee kuomba utaponywa? Wengine wamejaribu kuepuka hilo kwa kusema huu ni ugonjwa wa kiroho.

Kwa kuzingatia uhusiano, moja ya mambo, tunavutiwa nayo sana ni jinsi Yakobo na Paulo wanavyosimulia hivi kwamba tunasahau kwamba Yakobo labda ana uhusiano wa karibu na Injili na mafundisho ya Yesu. Kadiri unavyoona hilo, nadhani ndivyo inavyoonekana zaidi kwamba uponyaji hapa ni ugonjwa wa kimwili na sio ugonjwa wa kiroho. Kwa hivyo, anamaanisha ugonjwa wa mwili.

Je, hii basi ni aina ya sala ya carte blanche ambayo itasuluhisha maovu na matatizo yote? Kwa upande mmoja, sitaki kumwagilia hii na hutaki kufuzu James 5 na kila aina ya vitu. Ikiwa hii na hii na hii na hii na hii na kuhitimu bila kikomo ili ipoteze yote, labda tunapaswa kutarajia zaidi kutoka kwa Mungu katika suala la uponyaji wake. Walakini, hii sio mara ya kwanza kwa James kushughulikia suala la kuuliza na kuomba.

Kwa mfano, katika Yakobo sura ya 3, oh samahani, Yakobo sura ya 4, inasema, migogoro na mabishano kati yenu, yanatoka wapi? Je, hazitoki kwa matamanio yenu yaliyo kwenye vita ndani yenu? Unataka kitu lakini huna, kwa hivyo unafanya mauaji na unatamani kitu na huwezi kukipata, kwa hivyo unajihusisha na mizozo na migogoro. Huna kwa sababu hauulizi. Kwa hivyo labda tunapaswa kusema sababu moja ambayo hatuna ni kwa sababu hatujisumbui kuuliza.

Lakini basi anaendelea na kusema, unaomba lakini haupokei kwa sababu unaomba vibaya kwa nia mbaya, ambayo ni, kutumia kwa raha yako. Kwa hivyo, nadhani angalau James angetarajia kwamba tunaelewa sura ya 5 kwa kuzingatia hilo. Ndio, wakati mwingine hatuna kwa sababu hatujisumbui kuuliza, lakini wakati mwingine labda tunauliza kwa nia mbaya.

Lakini basi cha kufurahisha, mwishoni mwa sura ya 4, angalia anasema, anasema, njoo sasa wewe unasema, tena sasa anazungumzia mada ya utajiri na utajiri, ninyi mnasema, leo au kesho tutaenda katika nchi kama hiyo na kukaa mwaka huko na kufanya biashara na kupata pesa. Anasema, lakini hata hujui kesho italeta nini. Maisha yako ni nini? Kwa maana ninyi ni ukungu unaonekana kwa muda kidogo na kutoweka.

Badala yake, unapaswa kusema, ikiwa Bwana anapenda, tutaishi na kufanya hivi au vile. Kama vile mnajivunia kiburi chako, majigambo yote kama hayo ni mabaya. Kwa hivyo, nadhani James angekusudia wasomaji wake kuelewa maagizo hayo katika sura ya 5 kwa kuzingatia mafundisho yake yote juu ya kuuliza na kuomba.

Huyo anauliza, ndio, mtu anauliza kwa imani, huna kwa sababu hauulizi, lakini pia wakati mwingine huna kwa sababu unauliza kwa nia mbaya. Au pia anawalaani wale wanaojisifu na badala ya kusema, kama asemavyo, ikiwa Bwana anapenda, tutafanya hivi au vile. Na kwa hivyo badala ya kuchukua, tena, bila kumwagilia sura ya 5, sala ya uponyaji, wale wanaowaita wazee kuomba na utaponywa, bila kumwagilia hiyo au kuchukua nguvu kutoka kwa hiyo, hakika Yakobo anamaanisha kwetu kuelewa kwamba kwa kuzingatia mafundisho yake yote kwa kuanza nyuma katika sura ya 3 na 4 juu ya kumwomba Mungu na maana ya kuwa na imani na imani katika Mungu, hata katikati ya majaribio haya nyuma katika sura ya 1.

Sawa, uwe na Pasaka nzuri na nitakuona wiki moja kutoka leo.

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika Historia na Fasihi ya Agano Jipya, hotuba ya 30 juu ya Yakobo na Paulo.